

paa en Maade en Vrangside. Man klager ofte over, at det varer saa forfærdelig længe med at faa en Udstykning i Orden, og det er rigtigt. Taler man med Landinspektøren om, hvorfor det varer saa længe, siger han naturligvis som Regel, at det er Matrikulkontoret, som tager saa lang Tid. Det er muligt, at Matrikulkontoret vil sige, at det varer længe, inden Sagen kommer fra Landinspektøren, men Forholdet er ialt Fald det, at det varer længe, og naar nu Sogneraadens Anbefaling skal til, og dette skal ske ved en Beslutning i et Møde, vil det meget ofte vare endnu en Maanedes Tid mere. Men Forholdet kan ogsaa blive det, naar Sogneraadens Arbejde bliver mindre, at de kun holder Møde hveranden Maaned, og saa vil det vare to Maaneder, inden Anbefaling kan foreligge. Det er for meget at forlange, at Sogneraadet skal sammenkaldes til et ekstraordinært Møde for at anbefale en saadan enkelt Sag. Om det kunde lade sig gøre, at Anbefalingen blev givet ved Cirkulation, er vel et Spørgsmaal, men ogsaa den Slags Spørgsmaal kunde man maaske overveje i Udvalget; der er delte Meninger om, hvorvidt dette kan lade sig gøre. Men, som sagt, i dets Helhed kan jeg anbefale Lovforslaget. Jeg ser, det griber dybt ind i den enkelte Ejers Rettigheder, og det er muligt, at det kunde lade sig gøre at foretage Forandringer heri; skulde der i øvrigt paa noget Punkt vise sig Anledning til Forandringer, maa vi haabe, at vi kan komme til Forstaaelse derom.

Jeg skal, naar Forhandlingen er sluttet, foreslaa Udvalgsbehandling og anbefaler i øvrigt Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

S. Rasmussen: Loven af 20. Marts 1918 er af meget ny Dato, og det er derfor beklageligt, at vi allerede nu skal til at forandre den. Det er beklageligt, at man kan vedtage Bestemmelser, der er saa uheldige, at det kan siges, som det er udtalt i det andet høje Ting, at de er ganske i Strid med, hvad der er rigtigt og retfærdigt. Derfor kan jeg gaa med til, at vi gør en Forandring her. Naar det nu lige blev udtalt af den ærede Ordfører for Venstre, at der ved den Affattelse, det foreliggende Lovforslag har, kan være Mangler og andet, som muligvis kan have en lignende Følge, som vi allerede har af Loven af 20. Marts 1918, er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er meget heldigt, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, som nøjere kan overveje disse Forhold. Blandt de Forhold, der er blevet omtalt ogsaa af den ærede Ordfører, vil jeg gerne have Lov

til at sætte Fingeren paa den langsomme Behandling, som disse Udstykningssager ofte har været Genstand for. Vi maa saa vidt muligt se at faa dette Forhold ændret. Jeg anser det for en Fordel, at Kommunalraadene skal give disse Udstykningsansøgere deres Anbefaling. Jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at Sagerne kan forsinkes noget derved, men jeg mener dog, at Ordningen medfører saa store Fordele, at vi maa kunne se bort derfra.

Jeg kan i Hovedsagen tiltræde Lovforslagets Principper. Der er dog et lille Punkt, hvor jeg er standset en Smule, ligesom Mindretallet i Folketinget har gjort det. Det er Bestemmelsen i § 2, hvorefter en Byggegrund ikke maa være mere end 1/2 ha. Jeg synes, at der er noget rigtigt i, hvad det nævnte Mindretal siger i Betænkningen. Man kunde jo tænke sig, at en Gaardmand afstaar sin Gaard og vil tage en Byggegrund fra, og jeg kan da ikke se, det er rigtigt, at han ikke maa have Lov til at tage 1/2 ha eller noget derover fra. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet det, og har jeg taget fejl, vil jeg gerne rettes. Jeg tror, at det er et af de Punkter, som Udvalget maa have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Til Slutning vil jeg kun sige, at jeg vil haabe, at disse mange Baand, der her lægges paa Landbrugerne, ikke maa være stedsevarende, men at vi, naar de nuværende Forhold er forbi, og den Spekulation i Ejendomme som er den nærmeste Aarsag til denne Lovgivning, er svundet, da atter maa komme over til fri Handel med Ejendommene, og denne Lovgivning da maa bortfalde. Hermed skal jeg anbefale Sagen til hurtig Behandling i et Udvalg.

Mads Jensen (Aale): Dette Lovforslag er jo en Fortsættelse af Loven af 12. Marts 1918 i en ny Skikkelse. Dens Hensigt er ikke at forhindre en fornuftig Udstykning, men at forhindre, at Ejendomme sammenlægges og selvstændige Brug derved nedlægges. Hensigten baade med Loven af 20. Marts 1918 og dette Lovforslag er altsaa at forhindre den Gaardslagting, der har fundet Sted i saa stor Stil i de senere Aar. Aarsagen har været, at der har været en opadgaaende Konjunkturperiode ogsaa for Landbruget. Disse gode Tider, særlig for det store Landbrug, har bevirket, at disse Gaardslagtere har kunnet arbejde saa tilfredsstillende for sig selv og saa utilfredsstillende for andre. Disse Gaardslagtere tager ikke samfundsmæssige Hensyn, men kun Hensyn til at faa en saa stor øjeblikkelig Profit som muligt. Det gaar